

01/11/2023

Владика Јован богослужио у Цетињском манастиру

Његово преосвештенство Епископ славонски г. Јован служио је данас, 1. новембра, у молитвеном присуству Високопреосвећеног Митрополита црногорско-приморског г. Јоаникија, Свету архијерејски литургију у Цетињском манастиру поводом спомена Петра Другог Ловћенског Тајновидца.

Преосвећеном Епископу Јовану саслуживало је свештенство цетињског намјесништва и братија Цетињског манастира, уз молитвено учешће вјерног народа.

Послије прочитаног јеванђелског зачала, бесједио је Владика Јован који је нагласио да смо данас у празнику који је нов, а опет древан. По његовим ријечима, као знака препоречника, како кажу за Христа да је био знак препоречника, како је то лијепо превео Владика Атанасије, ријечи се ломе и око данашњег празника, око Светога Петра Другог Његоша, највећег пјесника српског рода и једног од највећих пјесника у историји људскога људског рода.

“Ломе се ријечи јер људи не разумију шта је то уствари, какво је то једно стадо, један пастир и куда их то води тај пастир Петар Други Петровић Његош и зашто је он толико велики и зашто га препознајемо као Светога. Препознајемо га као Светога, зато што јасно знамо куд он води и како води”, бесједио је Владика и додао да се у Горском вијенцу види пуноћа тог народног препознавања свог пастира када се на Нову годину, након што су ослободили већи дио старе Црне Горе, устаници Црногорци слијежу у Цетињски манастир, љубе руку владици и игуману Стефану, који се, опијен радошћу због слободе, запита зашто Нова година није у прољеће кад се све обнавља и добија нови живот, када се збива све и постаје новим, као што Христос говори за себе.

То можемо разумијети, како је казао, тек кроз књигу која је била под руком и Његошу и његовом замишљеном игуману Стефану, који је у ствари Свети Петар Цетињски, сложен од више личности и више људи, али највише изображен у Светом Петру Цетињском.

“Ту књигу је преписао половином 15. вијека једини српски монах који је икада добио надимак Јерусалимац, Никон, који је живио на Скадарском језеру и ту књигу саставио негдје 1440. године. И као прави исихаста, носећи све особине поготово другог времена исихазма, другог таласа из 15. вијека, као што су сви исихасти се одједном у 14. и 15. вијеку обрнули шестодневима. Значи поново преписујући, поново читајући, поново тражећи у њима нешто, сви су они одједном почели да преписују те старе шестодневне и да их читају, и сваки скоро исихастички зборник садржи шестодневник“, нагласио је Владика.

Питајући зашто се враћају људи молитве, људи испосништва, људи као што су данас Прохор Пчињски, Јован Рилски, шта они то траже и куда они воде то стадо, описано у Јеванђељу данашњем, Епископ славонски је закључио:

“Христос нам је на Преображење показао како изгледа прва свијетлост која је

засијала на почетку стварања. То је свијетлост која сија на гори Таворској, то је свијетлост која је заслијепила апостоле, извела их из ума, они су били ван свога ума људскога па говоре: Господе да начинимо три сјенице: једну теби, и једну Мојсију, и једну Илији; она их изводи из овог обичног људског ума, та свјетлост, јер је засијало оно како је Господ створио свијет. Благодатно свијетло и ту свијетлост, првобитно која је засјала кроз Преображење Господње, препознали су исихасти чији је далеки потомак потом био и игуман Стефан, чиј је далеки потомак био и Петар Други, апостол довијека кроз оно што је писао, кроз оно што је наговјештавао, кроз оно што је познао и оно чему је водио народ свој – Царству небеском, Царству Оца и Сина и Светога Духа, Тројице једносуштне и нераздјељиве, којој слава у вјекове. Амин!”

По заамвној молитви Његово преосвештенство Владика славонски г. Јован служио је помен упокојеним ректорима, професорима и ученицима Цетињске богословије.

Весна Девећ

Фото. Никола Јоксимовић

mitropolija.com